



**GENERALNY INSPEKTOR  
OCHRONY DANYCH  
OSOBOWYCH**

*dr Wojciech R. Wiewiórowski*

Warszawa, dnia 9 stycznia 2013 r.

DOLiS/DEC-17/13

dot. [...]

**DECYZJA**

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.), art. 12 pkt 2 w związku z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani K. K. na przetwarzanie jej danych osobowych przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w W.,

**odmawiam uwzględnienia wniosku.**

**Uzasadnienie**

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani K. K. (zwaney dalej Skarżącą) na przetwarzanie jej danych osobowych przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w W. (zwanego dalej Dyrektorem).

W treści przedmiotowej skargi Skarżąca zakwestionowała legalność włączenia przez Dyrektora do akt postępowania kontrolnego wobec F. Sp. z o.o. jej danych osobowych zawartych w akcie notarialnym z dnia [...] września 2004 r. (repertorium [...] nr [...]). Skarżąca podniosła, że postanowieniem z dnia [...] maja 2011 r. (sygn. [...]) Dyrektor włączył do dowodów postępowania kontrolnego w spółce F. Sp. z o.o. dokumenty zgromadzone w toku postępowania kontrolnego przeprowadzonego wobec jej siostry E. K.. Wskazała, że wśród dokumentów zgromadzonych w ramach postępowania kontrolnego w spółce F. Sp. z o.o. znalazł się akt notarialny z dnia [...] września 2004 r. (repertorium [...] nr [...]), oraz że „w przedmiotowym dokumencie figurują moje następujące dane osobowe: [i]mię i nazwisko; [i]miona moich rodziców; [s]tan cywilny; [a]dres zamieszkania; [n]umer PESEL”.

Skarżąca zarzuciła, iż nie była stroną postępowań kontrolnych prowadzonych przez Dyrektora, a ponadto nie jest osobą związaną z kontrolowaną spółką F. Sp. z o.o., dlatego ujawnienie jej danych osobowych stanowi bezsprzecznie naruszenie ustawy z dnia 29 sierpnia

1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej również ustawą.

W treści skargi Skarżąca zażądała od Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (zwanego dalej również Generalnym Inspektorem):

- 1) wydania decyzji administracyjnej w zakresie nieudostępniania jej danych osobowych w dokumentach zebranych w ramach postępowania kontrolnego prowadzonego wobec spółki F. Sp. z o.o.;
- 2) w razie stwierdzenia, że działania inspektora kontroli skarbowej Z. K., działającego w imieniu Dyrektora, wyczerpują znamiona przestępstwa określonego w art. 51 ustawy - skierowania do organu powołanego do ścigania przestępstw zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa;
- 3) żądania wszczęcia postępowania dyscyplinarnego lub innego przewidzianego prawem postępowania przeciwko osobie winnej dopuszczenia do uchybień.

W kolejnym piśmie w sprawie (karty 33-35 akt sprawy) Skarżąca wskazała, że na liście dokumentów, które Naczelnik Wydziału Kontroli Nieujawnionych Źródeł Przychodów w Urzędzie Kontroli Skarbowej w W. przekazał Dyrektorowi do postępowania kontrolnego prowadzonego wobec F. Sp. z o.o. brak jest wymienionego aktu notarialnego w którym ujawniono jej dane osobowe, oraz że nie widzi żadnego związku pomiędzy ustaleniem stopnia pokrewieństwa pomiędzy nią a Panią E. K, a prowadzoną kontrolą w spółce F. Sp. z o.o. w której Pani E. K. pełni funkcję członka zarządu. Skarżąca podniosła, że w konsekwencji stoi na stanowisku, iż Dyrektor postanowieniem z dnia [...] maja 2011 r., włączając do dowodów postępowania kontrolnego w spółce F. Sp. z o.o. przedmiotowy akt notarialny „dwukrotnie naruszył prawo: - po pierwsze ujawniając moje dane osobowe, które nie były wymagane do prowadzonego postępowania kontrolnego w spółce F[...] Sp. z o.o.; - po drugie włączając do dowodów postępowania kontrolnego dokument, na włączenie którego nie otrzymał zgody Naczelnika Wydziału Kontroli Nieujawnionych Źródeł Przychodów”.

W toku postępowania administracyjnego przeprowadzonego w niniejszej sprawie, Generalny Inspektor ustalił następujące okoliczności faktyczne.

1. Pani E. K. w toku postępowania kontrolnego prowadzonego wobec niej przez Dyrektora (Nr [...]) dostarczyła jako dowód w sprawie akt notarialny z dnia [...] września 2004 r. (repertorium [...] nr [...]).
2. Postanowieniem z dnia [...] maja 2011 r. o Nr [...] (karta 11 akt sprawy), wydanym na podstawie art. 216 § 1 i 2 w związku z art. 180 § 1, art. 181, art. 187 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn. Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, ze zm.), w związku z art. 31 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (tekst jedn. Dz. U. z 2011 r. Nr 41, poz. 214) Dyrektor postanowił włączyć do dowodów w postępowaniu kontrolnym prowadzonym wobec F. Sp. z o.o. m.in. cyt. „dokumenty zgromadzone w toku postępowania nr [...] prowadzonego przez Dyrektora (...) u Pani E[...] K[...] (...)”.
3. W wyciągu z aktu notarialnego z dnia 28 września 2004 r. (karty 39-40 akt sprawy), który został włączony jako dowód do postępowania kontrolnego prowadzonego wobec F. Sp. z o.o. zawarte są informacje o imieniu i pierwszym członie nazwiska Skarżącej, imionach

jej rodziców, jej stanie cywilnym, adresie zamieszkania i numerze PESEL. Dyrektor w złożonych w sprawie wyjaśnieniach wskazał, że ww. dokument włączony został do akt postępowania kontrolnego w F. Sp. z o.o. z uwagi na jego istotną wartość dowodową określającą stopień pokrewieństwa pomiędzy Skarżącą a Panią E. K. – członkiem zarządu F. Sp. z o.o. (karta 9 akt sprawy), oraz że okoliczność pokrewieństwa została wzięta pod uwagę w postępowaniu kontrolnym nr [...], w związku z ciężącym na organie kontroli skarbowej obowiązkiem zbadania cen transferowych stosowanych pomiędzy podmiotami powiązаныmi kapitałowo oraz rodzinnie, a także udowodnionym faktem pokrywania kosztów wynajmu niektórych składników majątkowych (lokal i samochód) przez F. Sp. z o.o., w sytuacji gdy faktycznym użytkownikiem tych składników była wyłącznie siostra Pani E. K., tj. Skarżąca (karta 38 akt sprawy).

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor zważył, co następuje.

Mając na uwadze, że niniejsze postępowanie dotyczy legalności włączenia przez Dyrektora do postępowania kontrolnego wobec F. Sp. z o.o. danych osobowych Skarżącej zawartych w akcie notarialnym dostarczonym w charakterze dowodu w postępowaniu kontrolnym prowadzonym wobec Pani E. K. zauważyć należy, że do ww. działania doszło na podstawie wydanego przez Dyrektora postanowienia, w którym rozstrzygnął on o włączeniu do dowodów w postępowaniu kontrolnym wobec F. Sp. z o.o. m.in. dokumentów zgromadzonych w toku postępowania prowadzonego u Pani E. K.. W ocenie Generalnego Inspektora proces przetwarzania danych znajduje oparcie w przesłance określonej w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy, dopuszczającym przetwarzanie danych wtedy, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa, bowiem działanie Dyrektora związane było z realizacją procedur wynikających z przepisów prawa. Zgodnie z art. 180 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. Art. 187 § 1 powyższej ustawy, stanowi, że organ podatkowy jest obowiązany zebrać i w sposób wyczerpujący rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Podkreślić jednocześnie należy, że rolą Generalnego Inspektora nie ingerencja w tok prowadzonego przez Dyrektora postępowania poprzez ocenę niezbędności włączenia przez Dyrektora zawierającego dane osobowe Skarżącej dokumentu w charakterze dowodu i prawidłowości procedowania w tej kwestii. Skutkowałoby to bowiem merytoryczną oceną postanowienia wydanego przez Dyrektora, a Generalny Inspektor nie ma kompetencji do dokonywania merytorycznej oceny poprawności rozstrzygnięć podejmowanych przez inne organy. Podobne stanowisko w sprawie roli Generalnego Inspektora zajął Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 2 marca 2001 r. (sygn. akt II SA 401/00), stwierdzając m.in.: „(...) Generalny Inspektor (...) nie jest organem kontrolującym ani nadzorującym prawidłowość stosowania prawa materialnego i prawa procesowego w sprawach należących do właściwości innych organów, służb czy sądów, których orzeczenia podlegają ocenom w toku instancji czy w inny sposób określony odpowiednimi procedurami (...)”. Z uwagi zatem na fakt, iż wydane przez Dyrektora postanowienie z dnia [...] maja 2011 r. podlega ocenie w sposób określony odpowiednimi procedurami (możliwe jest jego zaskarżenie w odwołaniu od decyzji) nie jest dopuszczalne ocenianie przez Generalnego

Inspektora jego prawidłowości, a w szczególności rozstrzygnięcie czy dane zawarte w dokumencie, o włączeniu którego stanowiło postanowienie, zgodnie z twierdzeniem Skarżącej nie były wymagane do prowadzonego postępowania kontrolnego oraz czy na włączenie przez Dyrektora tego dokumentu była niezbędna zgoda Naczelnika Wydziału Kontroli Nieujawnionych Źródeł Przychodów. Odmiennie stanowisko prowadziłyby do wyposażenia Generalnego Inspektora w uprawnienia do bycia organem drugiej instancji w odniesieniu do czynności regulowanych przepisami ustawy o kontroli skarbowej i ustawy Ordynacja podatkowa. Takie rozumienie przepisów ustanawiających kompetencje Generalnego Inspektora stanowiłoby naruszenie art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.), w myśl którego Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym i godziłoby także w wywodzoną z powyższego przepisu zasadę zaufania obywateli do państwa i związaną z nią zasadę pewności prawa. Podnieść w tym miejscu należy, że analogiczne stanowisko zajął Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 6 grudnia 2011 r. (sygn. akt I OSK 268/11).

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Stronom, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w związku z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).